

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobkyně: **V. S.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Kraje Vysočina**, se sídlem Žižkova 57, Jihlava, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 6. 2015, č. j. KUJI 40311/2015, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 1. 3. 2016, č. j. 10 A 143/2015 – 53,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d ň ě n í :

[1] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) podala dne 5. 4. 2016 kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného specifikovanému v záhlaví výroku.

[2] Před meritorním posouzením věci se Nejvyšší správní soud zabývá otázkou splnění zákonem stanovených podmínek pro řízení o kasační stížnosti. Jednou z podmínek je i požadavek na podání kasační stížnosti ve stanovené lhůtě.

[3] Dle ustanovení § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout.

[4] Počítání lhůty pro podání kasační stížnosti se řídí ustanovením § 40 s. ř. s., dle kterého lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Dle § 40 odst. 2 s. ř. s. končí lhůta určená podle týdnů uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty.

[5] V kasační stížnosti stěžovatelka uvedla, že jí byl rozsudek krajského soudu doručen dne 21. 3. 2016 a ve lhůtě 15 dní podává kasační stížnost. Dále stěžovatelka požádala o osvobození od soudních poplatků a ustanovení právního zástupce z řad advokátů.

[6] Z předloženého spisu krajského soudu Nejvyšší správní soud ověřil, že napadený rozsudek krajského soudu, který rovněž obsahoval poučení o možnosti podat proti němu kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení k Nejvyššímu správnímu soudu, byl stěžovatelce skutečně doručen v pondělí 21. 3. 2016 osobním převzetím.

[7] Konec lhůty dvou týdnů pro podání kasační stížnosti dle § 40 odst. 2 s. ř. s. pak v návaznosti na výše uvedené připadl na den, který se svým pojmenováním shodoval

se dnem určujícím počátek běhu lhůty, tj. na pondělí 4. 4. 2016. Tento den byl posledním dnem pro včasné podání kasační stížnosti, tj. pro její předání soudu nebo zaslání prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předání orgánu, který má povinnost ji doručit.

[8] Kasační stížnost byla doručena krajskému soudu prostřednictvím elektronické pošty až dne 5. 4. 2016. Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že kasační stížnost byla podána opožděně, a z tohoto důvodu ji podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., odmítl.

[9] Protože Nejvyšší správní soud rozhodl o odmítnutí kasační stížnosti, nerozhodoval o osvobození od soudních poplatků a ustanovení právního zástupce z řad advokátů.

[10] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. dubna 2016

JUDr. Radan Malík
předseda senátu